

Orhan Veli Kanýk

Onaylayan Administrator
Cumartesi, 09 Haziran 2007

Â

AÃŖsam RÃ¼zgara

Orhan Veli Kanýk

Ne hoþ, ey gÃ¼zel Tanrým, ne hoþ

Maðgillerde sefer etmek!

Bir sahilden ÃŖŖzÃ¼lÃ¼p gitmek

DÃ¼þÃ¼nceler gibi babýboþ.

AÃŖsam rÃ¼zgara yelkenimi;

Dolaþsam ben de deniz

Ve bir sabah vakti, kimsesiz

Bir limanda bulsam kendimi.

Bir limanda, bÃ¼yÃ¼k ve beyaza.

Mercan adalarda bir limana.

Beyaz bulutlarýn ardýndan

Gelse altýn ýþýklý bir yaz.

Doldursa iÃŖsimi orada

Baygýn kokusu iðdelerin.

Bilmese tadýný kederin

Bu her alemde uzak ada.

Konsa rÃ¼ya dolu kÃ¼pkÃ¼mÃ¼n

Ä±iÄŸekli dalýna serceler.

Renklerle ÄŸÄŸzÄ¼lse geceler,

Nar bahÄŸelerinde geÄŸse gÄ¼n.

Her gÄ¼n aheste mavnalarýn

GÄŸrsem aÄŸýktan geÄŸipini

Ve her aksam dizilisini

Ufukta mermer adalarýn.

Ne hoþ. ey Tanrým, ne hÄŸs!

Ýller, goller, kýtalar asmak.

Ne hoþ deniz dolaþmak

DÄ¼þÄ¼nceler gibi baþýboþ.

Versem kendimi bÄ¼tÄ¼n

Bir yelkenli olup engine;

Kansam bir an gÄ¼zelliðine

Kuþlar gibi serseri ÄŸmrÄ¼n.

Aðacým

Orhan Veli Kanýk

Mahallemizde

Senden baþka aðaÄŸ olsaydý

Seni bu kadar sevmezdim.

Fakat eðer sen

Bizimle beraber

Kaydýrak oynamasýný bilseydin

Seni daha ÄŸok severdim.

GÄ¼zel aðacým!

Sen kuruduđun zaman

Biz de inřallah

Bařka mahalleye tařýnmýř oluruz.

Ah! Neydi Benim GeÃřliđim

Orhan Veli Kanýk

Nerde bÃřyle hÃ¼zÃ¼nlenmek o zaman;

ÝÃřip iÃřip ađlamak,

Uzaklara dařýp pařký sÃřylemek;

Hafta sekiz ben eđlentide;

BugÃ¼n saz,yarýn sinema,

Beđenmedin Aile BahÃřesi;

Onu da beđenmedin,pařka;

Sevdiđim dillere destan;

Sevdiđim,

Meyil verdiđin;

Ben dizinin dibinde el penÃře divan,

Samanlýk seyran.

Nerde,

Nerde,

Nerde bÃřyle hÃ¼zÃ¼nlenmek o zaman!

Altýndađ

Orhan Veli Kanýk

Biri bir koca gÃřrÃ¼r rÃ¼yasýnda:

YÃ¼z lira maaplý kibar bir adam.
Evlenir, sedire tapýnýrlar.
Mektuplar gelir adreslerine:
\$en Yuva Apartmaný, bodrum kati.
Kutu gibi bir dairede otururlar.
Ne Ãşamapýra gidilir artýk, ne can silmeye;
Bulaþýksa kendi bulaþýklarý.
Ãžocuklarý olur, nur topu gibi;
Elden dÃ¼þme bir araba satýn alýnýr.
Kýzýlay BahÃşesiâ€™ne gidilir sabahlarý;
Kumda oynasýn diye kÃ¼ÃşÃ¼k Yýlmaz,
Kibar Ãşocuklarý gibi.

Anlatamýyorum

Orhan Veli Kanýk

Aðlasam sesimi duyar mýsýnýz,
Mýsralarýmda;
Dokunabilir misiniz,
GÃ¼z yaþlarýma, ellerinizle?

Bilmezdim þarkýlarýn bu kadar gÃ¼zel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduðunu
Bu derde dÃ¼þmeden Ã¶nce.

Bir yer var, biliyorum;
Her þeyi sÃ¶ylemek mÃ¼mkÃ¼n;
Epeyce yaklaþmýþým, duyuyorum;
Anlatamýyorum.

Â

DALGACI MAHMUT

Â

Â Orhan Veli Kanýk

Ýpim gÃ¼cÃ¼m budur benim,
GÃ¼kyÃ¼zÃ¼nÃ¼ boyarým her sabah,
Hepiniz uykudayken.
Uyanýr bakarsýnýz ki mavi.

Deniz yýrtýlýr kimi zaman,
Bilmezsiz kim diker;
Ben dikerim.

Dalga geÃ§erim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir bap dÃ¼pÃ¼nÃ¼rÃ¼m bapýmda,
Bir mide dÃ¼pÃ¼nÃ¼rÃ¼m midemde,
Bir ayak dÃ¼pÃ¼nÃ¼rÃ¼m ayaðýmda,
Ne haltedeceðimi bilemem.

Â

GÃœN OLUR

Â

Orhan Veli Kanýk

GÃ¼n olur, alýr bapýmý giderim,
Denizden yeni Ã§ýkmýp aðlarýn kokusunda.
Bu ada senin, bu ada benim,

Yelkovan kuplarýnyn pepi sýra.

Dãnyalar vardýr, dãpãnemezsiniz;

ÃiÃsekler gãrãltãyle aÃsar;

Gãrãltãyle Ãýkar duman topraktan.

Hele martýlar, hele martýlar,

Her bir tãylerinde ayrý telap!...

Gãn olur, bapýma kadar mavi;

Gãn olur bapýma kadar gãnep;

Gãn olur, deli gibi...

Â

Â

Apk Resmi geÃiti

Orhan Veli Kanýk

Birincisi o incecik, o dal gibi kýz,

Simdi galiba bir tãccar karisi.

Ne kadar þipmanlamýptýr kim bilir.

Ama yinede de gãrmeyi Ãsok isterim,

Kolay mi? ilk gãz ađrýsý.

Ýkincisi Mãnevver Abla, benden bãyãk

Yazýp yazýp bahÃsesine attýđým mektuplarý

Gãlmekten katýlýrdý, okudukÃsa.

Bense bugãnmãp gibi utanýrým

O mektuplarý hatýrladýkÃsa.

.....Ãýkar

.....durduk mahallede

.....halde

.....adlarýmýz yan yana yazýlýrdý duvarlara

.....yangýn yerlerinde.

Dã¶rdã¼ncã¼sã¼ azgýn bir kadýn,
Aãšýk seãšik þeyler anlatýrdý bana.
Bir gã¼n de ã¶nã¼mde soyunuverdi
Yýllar geãsti aradan, unutamadým,
Kaãš defa rã¼yama girdi.

Besinciýi geãšip altýncýya geldim
Onun adý da Nurã¼nnisa.
Ah gã¼zelim
Ah esmerim
Ah
Canimin iãši Nurã¼nnisa.

Yedincisi Aliye, kibar bir kadýn
Ama ben pek varamadým tadýna,
Bã¼tã¼n kibar kadýnlar gibi,
Kã¼pe fiyatýna, kã¼rk fiyatýna.

Sekizincisi de o bokun soyu:
Sen elin karýþýnda namus ara,
Kendinde arandý mý, kã¼plere bin.
ãœestelik kendinde de
Yalanýn dã¼zenin bini bir para.

Ayten'di dokuzuncunun adý,
Barlarda gã¶bek atar
Ýþ baþýnda þunun bunun esiri,
Ama bardan ãšýktý mý,
Kiminle isterse onunla yatar.

Onuncusu akýllý Ğşýktý

Býraktý gitti beni.

Ama haksiz da deđildi hani,

Seviþmek zenginlerin harcýymýþ

Ýpsizlerin harcýymýþ.

Ýki gĖnĖl bir olunca

Samanlýk seyranmýþ ama,

Ýki Ğşýplak da - olsa olsa -

Bir hamama yakýþýmýþ.

Ýþine bađlý bir kadýndý on birinci.

Hoþ, olmasýn da ne yapsýn?

Bir zalimin yanýnda gĖndelikĖ;

Adi Luksandra

Gece odama gelir,

Sabaha kadar kalýr.

Konyak iĖser, sarhoþ olur,

Sabahý da, iþbasý yapardý þafakla....

Gelelim sonuncuya.

Ona bađlandýým kadar

HiĖbirine bađlanmadým.

Sade kadýn deđil, insan.

Ne kibarlýk budalasý,

Ne malda, mĖlkte gĖzĖ var.

Epit olsak, der,

HĖr olsak, der.

Ýnsanlarý sevmesini de bilir,

Yasamayý sevdiði kadar.

Baharýn Ýlk Sabahlarý

Orhan Veli Kanýk

TÃ¼yden hafif olurum bÃ¶yle sabahlar
Karsý damda bir gÃ¼neþ parÃ¶sasý,
ÝÃ¶simde kup cývýtýlarý, þarkýlar;
Baðýra Ã¶saðýra dÃ¶þerim yollara;
DÃ¶ner dÃ¶ner durur basým havalarda.

Sanýrým ki gÃ¼nler hep gÃ¼zel gidecek;
Her sabah bÃ¶yle bahar;
Ne is gÃ¼Ã¶ gelir aklýma, ne yoksulluðum.
Derim ki: 'Sýkýntýlar durdursun!'
Sairliðimle yetinir,
Avunurum.

Cýmbýzlý þiir

Orhan Veli Kanýk

Ne atom bombasý
Ne Londra Konferansý
Bir elinde cýmbýz
Bir elinde ayna
Umrunda mý dÃ¶nya

Â

Â

AÃ¶SAM RÃœZGARA

Kansam bir an güzelliğine
Kuplar gibi serseri   mr  n.

  

BEN   BU HAVALAR MAHVETT  

  

Orhan Veli Kanık

Beni bu güzel havalar mahvetti,
Böyle havada istifa ettim
Evkaftaki memuriyetimden.
T  t  ne böyle havada al  pt  m,
Böyle havada ap  k oldum;
Eve ekmele tuz götürmeyi
Böyle havalarda unuttum;
  ir yazma hastal    m
Hep böyle havalarda nüksetti;
Beni bu güzel havalar mahvetti.